

68

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 26 marca 1982 r.

w sprawie zamknięcia sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — na podstawie art. 45 ust. 4 Regulaminu Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — postanawia zamknąć trzecią sesję Sejmu z dniem 26 marca 1982 r.

Marszałek Sejmu: S. Gucwa

69

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 30 marca 1982 r.

w sprawie zwołania sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na podstawie art. 30 ust. 1 pkt 2 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Rada Państwa postanawia zwołać czwartą sesję Sejmu VIII kadencji z dniem 1 kwietnia 1982 r.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński

70

UCHWAŁA Nr 55 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 marca 1982 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad odpłatności konsumentów za usługi świadczone przez placówki żywienia przyzakładowego oraz zasad finansowania tych placówek.

Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 295 Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1971 r. w sprawie zasad odpłatności konsumentów za usługi świadczone przez placówki żywienia przyzakładowego oraz zasad finansowania tych placówek (Monitor Polski z 1972 r. Nr 1, poz. 1 i Nr 28, poz. 154) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł uchwały otrzymuje brzmienie: „w sprawie zasad odpłatności konsumentów za korzystanie z żywienia przyzakładowego oraz pokrywania kosztów tego żywienia”;
- 2) wstęp do uchwały otrzymuje brzmienie: „W celu uporządkowania i ujednoczenia zasad odpłatności konsumentów za korzystanie z żywienia przyzakładowego oraz zasad finansowania tej działalności — Rada Ministrów uchwała, co następuje:”;
- 3) w § 1:
 - a) w ust. 1 skreśla się wyraz „placówek”, a wyraz „prowadzonych” zastępuje się wyrazem „prowadzonego”;
 - b) w ust. 2:
 - w zdaniu pierwszym skreśla się wyraz „placówek”, a wyraz „prowadzonych” zastępuje się wyrazem „prowadzonego”;
 - pkt 2 i 4 otrzymują brzmienie:
 - „2) w jednostkach podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych, z wyjątkiem przedsiębiorstw resortu spraw wewnętrznych”;
 - „4) w zakładach, w których żywienie prowadzone jest przez Przedsiębiorstwo Gastronomiczno-Handlowe „Konsumy”, a których pracownicy uprawnieni są do korzystania z żywienia na odrębnych zasadach”;
- 4) w § 2 dodaje się na końcu wyrazy: „oraz w uspo-

lecznionych zakładach gastronomicznych sieci otwartej”;

5) § 3 otrzymuje brzmienie:

- „§ 3. 1. Jeżeli nie ma możliwości zorganizowania żywienia pracowników w zakładach gastronomicznych sieci zamkniętej, zakłady pracy mogą zorganizować żywienie przyzakładowe pracowników w uspołecznionych zakładach gastronomicznych sieci otwartej w granicach posiadanych przez te zakłady rezerw zdolności produkcyjno-usługowych.
2. Do zlecenia żywienia pracowników w uspołecznionych zakładach gastronomicznych sieci otwartej są uprawnione:
 - 1) jednostki organizacyjne prowadzące działalność w rozproszonych placówkach,
 - 2) zakłady pracy zwarte, w których brak jest możliwości zorganizowania własnej stołówki lub zlecenia żywienia innemu zakładowi pracy.
 3. W uspołecznionych zakładach gastronomicznych sieci otwartej, prowadzących żywienie przyzakładowe pracowników, nie można ograniczać usług gastronomicznych świadczonych konsumentom indywidualnym.
 4. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług ustala zasady organizacji żywienia przyzakładowego; nie dotyczy to zasad organizacji żywienia przyzakładowego w państwowych przedsiębiorstwach gospodarki rolnej oraz w państwowych gospodarstwach rolnych, dla których organem założycielskim jest Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej lub właściwy terenowy organ administracji państwowej.”;

6) w § 4 w ust. 4 wyrazy: „Ministra Handlu Wewnętrznego” zastępuje się wyrazami: „Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług”;

7) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. W żywieniu przyzakładowym należy stosować pracownicze i niepracownicze karty abonamentowe na posiłki.

2. Uprawnienia do otrzymania posiłków na podstawie pracowniczych kart abonamentowych przysługują:

- 1) pracownikom zakładu pracy prowadzącego żywienie przyzakładowe lub zlecającego prowadzenie tego żywienia,
- 2) pracownikom innych zakładów pracy, które na podstawie zawartej umowy z zakładem pracy prowadzącym żywienie uczestniczą w kosztach prowadzenia tego żywienia,
- 3) pracownikom szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych, którzy na podstawie przepisów szczególnych nie mają uprawnień do korzystania z posiłków w stołówkach prowadzonych przez te szkoły i placówki,
- 4) emerytom i rencistom zakładów pracy wymienionych w pkt 1—3,
- 5) uczniom szkół przyzakładowych, międzyzakładowych oraz studentom odbywającym praktyki w zakładach pracy,
- 6) pracownikom służby zdrowia i opieki społecznej zatrudnionym w lecznictwie ambulatoryjnym przy zakładzie pracy prowadzącym żywienie przyzakładowe lub zlecającym prowadzenie tego żywienia,
- 7) pracownikom zakładów pracy wymienionych w pkt 1—3 i 6, korzystającym z urlopów wychowawczych.

3. Uprawnienie do całodziennego wyżywienia na podstawie pracowniczych kart abonamentowych przysługuje osobom wymienionym w ust. 2, zamieszkującym w hotelach pracowniczych, pracownikom państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej i państwowych gospodarstw rolnych, dla których organem założycielskim jest Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej lub właściwy terenowy organ administracji państwowej, oraz pracownikom, którym takie uprawnienie zostanie przyznane decyzją kierownika zakładu pracy.

4. Osobom wymienionym w ust. 3, korzystającym z żywienia przyzakładowego zorganizowanego w uspołecznionych zakładach gastronomicznych sieci otwartej, pracownicze karty abonamentowe przysługują tylko na posiłek obiadowy.

5. Pracownicze karty abonamentowe powinny być sprzedawane na kolejne dni pracy lub na dni wybrane, dostosowane do zmienności pracy, i tylko takie karty mogą być objęte dopłatą zakładów pracy.”;

6. Osoby nie wymienione w ust. 2 mogą korzystać z posiłków wydawanych przez zakład pracy na podstawie niepracowniczych

kart abonamentowych i z posiłków nieabonamentowych.”;

8) w § 7:

a) ust. 1—4 otrzymują brzmienie:

„1. Opłatność konsumentów za posiłki (z wyjątkiem regeneracyjnych wzmacniających, o których mowa w ust. 3) wydawane na podstawie pracowniczych kart abonamentowych osobom wymienionym w § 5 ust. 2 oraz za abonamentowe i nieabonamentowe posiłki regeneracyjne ogólnie dostępne, wydawane do spożycia osobom wymienionym w § 5 ust. 2 pkt 1—3, 5 i 6 w czasie regulaminowych przerw w pracy, obejmuje wyłącznie koszt surowca zużytego do produkcji tych posiłków, obliczony według obowiązujących cen detalicznych, pomniejszony o 10%.

2. Odpłatność konsumentów za posiłki nieabonamentowe jednorazowe (z wyjątkiem regeneracyjnych wzmacniających, o których mowa w ust. 3, oraz regeneracyjnych ogólnie dostępnych, o których mowa w ust. 1), wydawane osobom wymienionym w § 5 ust. 2, obejmuje koszt surowca zużytego do produkcji tych posiłków, obliczony według zasad podanych w ust. 1, zwiększony o narzut w wysokości nie przekraczającej 20%.

3. Maksymalna odpłatność konsumentów za abonamentowe i nieabonamentowe (jednorazowe) posiłki regeneracyjne wzmacniające, wydawane osobom wymienionym w § 5 ust. 2 pkt 1—3, 5 i 6 na podstawie zasad, o których mowa w § 11 ust. 1, obejmuje wyłącznie koszt surowca zużytego do produkcji tych posiłków, obliczony według cen detalicznych, pomniejszony o 20%.

4. Odpłatność konsumentów za posiłki wydawane na podstawie niepracowniczych kart abonamentowych oraz za posiłki nieabonamentowe (jednorazowe), sprzedawane osobom nie wymienionym w § 5 ust. 2, ustala się na poziomie kosztu surowca zużytego do produkcji tych posiłków, obliczonego na podstawie aktualnych cen detalicznych surowców, zwiększonych o narzut w wysokości pozwalającej na pokrycie wszystkich kosztów produkcji i sprzedaży.”;

b) ust. 5 i 7 skreśla się,

c) w ust. 6 po wyrazach: „Placówki żywienia przyzakładowego” dodaje się wyrazy: „(zakłady i punkty gastronomiczne sieci zamkniętej)”;

d) dodaje się nowy ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Podwyżka odpłatności z tytułu zmiany cen, wprowadzonej uchwałą nr 23 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii (Monitor Polski Nr 4, poz. 17), nie może przekraczać w stołówkach pracowniczych 18 zł dziennie, a za całodzienne wyżywienie 30 zł.

8. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług w porozumieniu z Ministrem Finansów może wprowadzać zmiany odpłatności za posiłki w szczególnie uzasadnionych wypadkach.”;

9) w § 8:

- a) w ust. 1 wyrazy: „§ 7 ust. 1—5” zastępuje się wyrazami: „§ 7 ust. 1—4”;
- b) w ust. 3 wyrazy: „§ 7 ust. 1, 2, 3 i 5” zastępuje się wyrazami: „§ 7 ust. 1—3”;
- c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W razie organizowania żywienia przyzakładowego w uspołecznionych zakładach gastronomicznych sieci otwartej z obsługą kelnerską konsumenci ponoszą część kosztów tej obsługi przez zwiększenie o 10% odpłatności za posiłki, ustalonej zgodnie z zasadami określonymi w § 7.”;

10) § 10 otrzymuje brzmienie:

- „§ 10. 1. Różnicę między kosztami żywienia przyzakładowego a odpłatnością konsumentów i innymi wpływami pokrywa w całości zakład pracy.
2. Dopłata zakładu pracy do posiłków abonamentowych wydawanych w uspołecznionym zakładzie gastronomicznym sieci otwartej nie może być wyższa od narzutu stosowanego do cen detalicznych, uzgodnionego w umowie między zakładem gastronomicznym a zakładem pracy. Ponadto zakład pracy pokrywa w ciężar kosztów dopłatę z tytułu zmniejszenia o 10% kosztów surowca (§ 7 ust. 1). Uzgodniony w umowie narzut nie może być wyższy od stosowanego w tym zakładzie gastronomicznym oraz od maksymalnego narzutu ustalonego przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług.
3. Realizacja żywienia przyzakładowego w uspołecznionym zakładzie gastronomicznym sieci otwartej na podstawie zasad określonych uchwałą może odbywać się jedynie

poprzez rzeczywiste spożywanie posiłku w lokalu gastronomicznym na podstawie ważnej na określony dzień pracowniczej karty abonamentowej.”;

11) w § 11:

- a) w ust. 1 wyrazy: „Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac” zastępuje się wyrazami: „Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych”, a wyrazy: „oraz Centralną Radą Związków Zawodowych” skreśla się;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej określi zasady organizacji żywienia przyzakładowego w państwowych przedsiębiorstwach gospodarki rolnej oraz w państwowych gospodarstwach rolnych, dla których organem założycielskim jest Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej lub terenowy organ administracji państwowej.”;

12) w § 14 wyrazy: „przewodniczącym prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw)” zastępuje się wyrazami: „wojewodom i prezydentom miast stopnia wojewódzkiego.”

§ 2. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług ogłosi w drodze obwieszczenia jednolity tekst uchwały nr 295 Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1971 r. w sprawie zasad odpłatności konsumentów za usługi świadczone przez placówki żywienia przyzakładowego oraz zasad finansowania tych placówek (Monitor Polski z 1972 r. Nr 1, poz. 1 i Nr 28, poz. 154), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych niniejszą uchwałą oraz przepisami ogłoszonymi przed dniem wydania jednolitego tekstu, z zachowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

71

UCHWAŁA Nr 62 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 marca 1982 r.

w sprawie centralnego funduszu postępu techniczno-ekonomicznego w 1982 r.

W związku z § 47 ust. 3 uchwały nr 243 Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1981 r. w sprawie zasad działalności przedsiębiorstw państwowych w 1982 r. (Monitor Polski z 1981 r. Nr 32, poz. 287 i z 1982 r. Nr 7, poz. 40) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Na centralny fundusz postępu techniczno-ekonomicznego, zwany dalej „funduszem”, przedsiębiorstwa państwowe wpłacają ze środków ich funduszu postępu techniczno-ekonomicznego kwoty w wysokości 50% odpisów na ten fundusz w 1982 r.

2. Przedsiębiorstwa państwowe dokonują wpłat na fundusz na rachunek Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki zaliczkowo w ratach miesięcznych, w terminie do dnia 20 każdego miesiąca, a przy opłatach za pierwszy miesiąc kwartału dokonują równocześnie rozliczenia za kwartał ubiegły. Rozliczenia za IV kwartał 1982 r. dokonywane są w terminie przewidzianym dla złożenia rocznego sprawozdania finansowego.

3. Na fundusz przekazuje się również nie wykorzystane w 1981 r. środki centralnej rezerwy funduszu postępu techniczno-ekonomicznego.

§ 2. Dysponentem funduszu jest Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

§ 3. 1. Środki funduszu przeznacza się na finansowanie prac naukowo-badawczych stosowanych oraz prac rozwojowych o znaczeniu ogólnokrajowym bądź resortowym.

2. Środki funduszu wydatkuje się w formie:

- 1) zwiększenia funduszy prac badawczych ministerstw i urzędów centralnych,
- 2) subwencji, o których mowa w § 47 ust. 3 uchwały nr 243 Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1981 r. w sprawie zasad działalności przedsiębiorstw państwowych w 1982 r. (Monitor Polski z 1981 r. Nr 32, poz. 287 i z 1982 r. Nr 7, poz. 40).

3. Środki funduszu nie wydatkowane do końca 1982 r. przechodzą na rok następny.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski